

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 7612/2021

02.06.2022. године

Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиле - противтужене АА из ..., чији је пуномоћник Веран Панић, адвокат из ..., против туженог - противтужиоца ББ из ..., чији је пуномоћник Душан Ђукановић, адвокат из ..., ради иселења, дуга и утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужиле - противтужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5826/19 од 04.11.2020. године, у седници одржаној 02.06.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле - противтужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5826/19 од 04.11.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљевоу П 701/17 од 13.05.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев па је обавезан тужени да тужилци плати 10.693,29 динара, са законском затезном каматом од 01.04.2015. године до исплате. Ставом другим изреке, делимично је усвојен противтужбени захтев па је утврђено да је тужени сувласник са сувласничким уделом од 1/3 на непокретности уписаној у ЛН .. КО Ваљево – породичној стамбеној згради број 1 - објекат преузет из земљишне књиге постојећој на к.п. .. КО Ваљево, са правом сукоришћења са уделом од 1/3 на к.п. .. КО Ваљево - земљиште под зградом - објектом површине 0.000.38 ха, што је тужилца дужна признати, те дозволити да се тужени на предметној непокретности упише као сувласник односно сукорисник са уделом од 1/3 пред РГЗ СКН Ваљево. Ставом трећим изреке, одбијен је противтужбени захтев преко у ставу другом изреке ове пресуде утврђеног удела од 1/3 права сусвојине, односно права сукоришћења, на непокретностима ближе описаним у ставу другом изреке пресуде па до траженог удела од 1/2. Ставом четвртим изреке, одређено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5826/19 од 04.11.2020. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке, па је утврђено да је тужени сувласник са сувласничким уделом од 1/5 на непокретности уписаној у ЛН .. КО Ваљево – породичној стамбеној згради број 1 - објекат преузет из земљишне књиге постојећој на к.п. .. КО Ваљево, са правом сукоришћења са уделом од 1/5 на к.п. .. КО Ваљево - земљиште под зградом - објектом површине 0.000.38 ха, док је у преосталом делу преко утврђеног удела од 1/5 до удела од 1/3 права сусвојине и права сукоришћења описаних непокретности, противтужбени захтев одбијен као неоснован. Ставом другим изреке, одбијена је жалба тужиле и првостепена пресуда је

потврђена у ставу четвртом изреке. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20), Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП прописано је да је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака.

У смислу цитираног члана, правило о дозвољености ревизије код преиначења примењује се само у ситуацији када је извршено преиначење на штету ревидента, односно када је ревизију изјавила странка којој је због преиначења право ускраћено или смањено. У конкретном случају, одлука је преиначена у корист ревидента – тужиље, па право тужиље није ускраћено ни смањено, због чега ревизија на основу члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Противтужба ради утврђена права су својине у овој правној ставри поднета је 24.04.2015. године, а вредност предмета спора побијаног дела је 709.571,68 динара (динарска противвредност 5.871,25 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе).

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је ревизија тужиље недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић